

அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை

இராமலிங்கர் துணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி

வர்ணமுயட வர்ணமு

சன்மார்க்கத் திங்களிதழ் - 53

திருஅருட்பிரகாசவள்ளல்
பெருமான் ஆண்டு 194
தெருள் : 5 அருள் : 1
2016 ஜூலை

சிந்தனைக்கு....

- ❖ இனைஞனே! தன்னம்பிக்கை ஒன்றே உன் பரம்பரைச் சொத்து என்பதை மறவாதே. உன்னை சுமக்கும் பூமி கூட உன் காலடியில் தான் இருக்கிறது.
- ❖ தன்னம்பிக்கையோடு கடவுள் நம்பிக்கையும் இனைந்து விட்டால் உன் வாழ்வு ஒளி மிகுந்ததாகி விடும்.
- ❖ விதியை நிர்ணயிக்கும் சக்தியும், அதற்குத் தேவையான ஆற்றலும், உறுதியும் உன்னிடம் நிறைந்திருக்கிறது.
- ❖ நீ எதை நினைக்கிறாயோ அதுவாகவே மாறி விடுவாய். உன்னை வலிமை உடையவன் என்று நினைத்தால் வலிமை படைத்தவனாக ஆகி விடுவாய்.
- ❖ உலகம் மிகப் பெரிய பயிற்சிக்கூடம். இங்கு நம்மை வலிமையுடையவர்களாக ஆக்கிக் கொள்ளவே மன்னில் பிறவியெடுத்து வந்திருக்கிறோம்.
- ❖ துருப்பிடித்து தேய்வதை விட உழைத்து தேய்வது மேலானது.
- ❖ நல்ல வழியில் பணம் சம்பாதிப்பதும் அதை சமுதாயத்திற்கு பயனுள்ள விதத்தில் செலவழிப்பதுமே சிறந்த வழிபாடு.
- ❖ பிறருடைய பாராட்டு, பழிச்சொல் பற்றி நீ யோசிக்க ஆரம்பித்தால் உன்னால் மகத்தான செயல் எதையும் சாதிக்க முடியாது.

சுவாமி விவேகானந்தர்

பூச நாள்

ஆடி 18 (02.08.16) செவ்வாய்

ஆவணி 13 (29.08.16) திங்கள்

இதழில் இடம்பெறும் கட்டுரைகள், கவிதைகள், கேள்வி பதில் பகுதி, பிற படைப்புகளின் கருத்துகளுக்கு அதனதன் ஆசிரியர்களே பொறுப்பாவர்கள்.

காலையில் கஞ்சிக்கு ரூ.300	திதற்கு வைப்பு நிதி	ரூ. 6000
காலை சிற்றுண்ட ரூ. 1500	திதற்கு வைப்பு நிதி	ரூ. 15000
மதியம் சிறப்புணவு ரூ. 2000	திதற்கு வைப்பு நிதி	ரூ. 20000
இரவு சிறப்புணவு ரூ. 1500	திதற்கு வைப்பு நிதி	ரூ. 15000
ஒரு நாள் சிறப்புணவு ரூ. 5000	திதற்கு வைப்பு நிதி	ரூ. 50000
கல்விக்கு வைப்பு நிதி ரூ. 10000	திதற்கு வைப்பு நிதி	ரூ. 100000

நன்காட்டியாளர்களுக்கு 80G மின்படி வர்ஷிலக்கு உண்டு

ஆசிரியர் : **தவத்திரு. கோவை சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்**

அன்னதான ஆதீனம்

இராமலிங்க சுவாமி வளாகம்

இராமலிங்க வள்ளலார் சர்வதேச தரும பரிபாலன அறக்கட்டளை
மேட்டுக்குப்பம், குறிஞ்சிப்பாடி (தாலுக்கா), நெய்வேலி வழி,
கடலூர் மாவட்டம் - 607 802.

அலைபேசி : **94433 59245, 99652 56985**

E-mail : vaazhaiyadivaazhai2012@gmail.com

சுந்தர காண்டம் புதுக்கவிதை வடிவம்

ஆக்கம் - பா.சுத்தியமோகன்
சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...

“நன்னெறி முனிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும்
சரண்புக இடமில்லாமல் துன்பம் செய்த
இராவணன் மீது அன்பு மிக்க
வித்தியாதர மகளிரை நாம்
பகைத்தே தீர வேண்டும்” என்று
முடிவெடுத்த குளிர் சுந்திரன்
அரக்கியர் முலைகளைச் சுட்டெட்டிக்கிறான்
அதனால் சிலர் -
பூங்கொடிகள் போல வதங்கினர்.

இராவணன் மீது கொண்ட காதலால்
வித்தியாதர மகளிர் சிலருக்கு
நிமிடம் , வினாடி முதலிய
சொற்ப காலங்கள் கூட
கற்ப காலங்களாக நீண்டன
முன்பு அவனைத் தழுவியதால்
முலையில் படிந்த சுந்தனம்
கண்டு பெருமுக்கு விட்டார்கள்
முன்பு அவன் வரைந்த
“தொய்யில்” எனும் குறிகளும்
அவர்கள் உயிர் பிளந்து வருத்த
கண்கள் சிவந்தன!

இப்படியாக -
வித்தியாதர மங்கையர் வாழும்
பனிரெண்டு கோடி மானிகைகள் கொண்ட
நெடிய தெரு முழுதும் சீதையைத் தேடினான்
அடுத்து -
மூன்று உலக அதிபதியாம் இராவணனின்
பெரும் அரண்மனை நெருங்கினான்
அங்கே -

சந்திரன் தோற்கும் சுந்தரமுகம் கண்டான்
மயன்மகள் மண்டோதரி
வசிக்கும் மாளிகை கண்டான்!

அனுமனுக்கு ஓரே பேரின்பாம்!
‘நமது தேடும் பணி நிறைவுற்றது
மற்ற மாளிகையில்
இல்லாத சிறப்பு இதற்கு உண்டு
அது எது?
இராமனின் உயிரை விடவும் சிறந்த சீதை
வசிக்கும் பெருமை அது!
எல்லா வீடுகளும் மணிகள் அதில் -
திருமால் மார்பில் உள்ள
“கெளத்துபாம்” எனும் மணி போன்றது இம்மாளிகை!

அந்த மாளிகையில் இருந்தது சீதையல்ல
மண்டோதரி!

அரம்பை மேனைக் திலோத்தமை
ஊர்வசி முதலானவர்கள்
மலர் அம்புகள் இடப்பட்ட
அம்பறாத் துணி போன்ற
அவள் பாதங்கள் பிடித்துவிட்டனர்
கரும்பும் கசக்க
வாசிக்கப்படும் வீணை இசை
மண்டோதரி காதில் விழுந்தது
நறுமணம் மூக்கில் மணந்தது.

வினையினால் வினையப்போகும் பயனை
எண்ணும் அறிவாளிகள்
பண்புக்குப் பொருத்தமற்றதைச் செய்வதில்லை
ஆசை அறுத்த ஆண்றோரும்
கீழோரின் கோபத்துக்கு ஆளானால்
நன்மை அடைவரா? தீமை அடைவரா?
பெருந்தென்றல் மீண்டும் மீண்டும்
சிந்தித்தது
துயிலும் மங்கையரிடம் செல்கிறது தென்றல்
“கட்டளை யாது?” என்று கேட்கிறது

ஊஞ்சல் போல

போவதும் வருவதுமாக இருக்கிறது காற்று.

ஓளி வீசும் மாணிக்கங்களின் ஓளி அழியும்படி
மண்டோதரியின் உறங்கும் உடல்
ஓளி வீசியது
அனுமன் ஜயுற்றான்
முண்டெழுந்த கொடுந்தீ
உயிரைச் சுட்டது போல சொன்னான்:-

எலும்புடன் தொடர்புற்று
உடல் பெற்றதால் அடையும்
பெரும் பயன் இழந்தேன்” என்றவன்
தடையின்றி செல்லும் அனுமன்
மண்டோதரியை
சீதை என நினைத்தான்
அன்பாம் பாச்த்தளைப் போக-
தெய்வ கற்பும் போக -
வாழ்கின்ற சீதை இவளெனில் -
“இராமனது புகழ்ப்பொலிவு அழியும்
இலங்கை அழியும்’
அரக்கரும் நானும் இன்றேஅழிவோம்” என்றான் அனுமன்.

“சீதையோ -
மானிடப்பெண்களில் அழகி !
உறங்கும் இவளோ -
மாறுபட்டவளாக இருக்கிறாள்
இயக்கியோ !
அரக்க மங்கையோ !
இராமன் மீது அன்பு வைத்தவர்கள்
காமன் மீது ஏங்கார்கள்
இவள் சீதையாக இருக்கமுடியாது
அப்படி நினைத்தது தவறு” என்றான்.

உத்தமப்பெண்ணின் இலக்கணம்
இவளிடமும் உள்ளன
என்றாலும்
இவள் உடம்பு விரைவில்
வாழையாறவாழை

எல்லையற்ற துண்பம் அடையும் என்று எடுத்துச் சொல்கிறது
 மலர் சூடிய கருங்குழல் அவிழ்ந்து
 தூக்கத்தில் வாய் குழறி
 சில வார்த்தைகள் சொல்வது
 “இவள் கணவன் இறப்பான்” என்பதன் அடையாளம்
 “இலங்கையும் அழியும்” என்பதன் அடையாளம்.

இராவணனாலும் பெயர்க்க முடியாத கயிலை மலைபோன்ற
 தோள்களை உடைய அனுமன்
 ”இவள் சீதையல்ல” என உணர்ந்து
 அந்த எண்ணத்தை நிறுத்தினான்
 அந்த கலக்கத்திலிருந்து விடுபட்டான்
 மாளிகை விட்டு வெளியேறினான்
 மாமேரு மலையை சிறிதாக்கும் ஒரு மாளிகை கண்டு
 அதனுள் சென்றான்

அந்த மாளிகைக்குள்
 அனுமன் நுழைந்தபோது தீய சகுனங்கள் நிகழ்ந்தன
 அவை என்ன ?
 பூமியின் இடங்கள் நடுங்கின
 பெருமலைகள் குலுங்கின
 அரக்க மகளிர் கணகளும் புருவங்களும்
 தோள்களும் வலப்புறம் துடித்தன
 எட்டுத் திசைகளும் நடுங்கின
 மின்னல் இல்லாமலே
 வானில் இடி முழக்கங்கள் ஓலித்தன
 மங்கலமான பூரண கலசங்கள் வெடித்தன.

மாளிகையில் புகுந்ததும் நிகழ்ந்த
 தீய நிமித்தங்களை
 கண்ணாலும் கருத்தாலும் நோக்கினான்
 உய்யும் பொருள் உணர்ந்தான்
 உள்ளாம் நெகிழிந்தான்
 ‘ஜேயோ! இப்பெரிய நகரின் செல்வம் அழியும்
 எந்த குலமாயினும்

இரு வினை உண்டு
விதியை விட வலிது எதுமில்லை” என நெகிழ்ந்தான்.

வேல்படைப் பெருங்கடல்
அரக்கருடன் வெளியே இருக்க
ஆயிரம் தலைகள் கொண்ட ஆதிசேஷன் மீது
திருமால் எனும் கருங்கடல் தங்கியது போல்
ஒப்பற்ற அழகு இராவணன் உறங்க
கடல் போன்ற நூலறிவுக்கடல் அனுமன்
நனுக்கமான கேள்வி அறிவுக்கடல் அனுமன்
இராவணனைப் பார்த்தான்.

உறங்கும்போது இராவணன் தலைகளில் உள்ள
மாணிக்கங்கள் பதித்த மகுடங்கள்
உதிக்கும் இளம்குரியன்
மலை மீது ஏறியது போல் உள்ளன
அது மட்டுமா?
பலதோன்களும் பல தலைகளும் பரப்பி -
படுத்துத் தூங்குவது இரண்ணியனைக் கொன்ற
நரசிங்க மூர்த்தியின் இராவண வடிவம் போல உள்ளது!

உறங்கும் இராவணன் !
இருபுறமும் அரம்பையர் ஆயிரம்பேர்!
பொன்காம்பு கொண்ட கவரி வீசுகின்றார்கள்
கற்பக மலரின் தேன் துளி கலந்த
பசுங்காற்று அதனால் உண்டாக்கி
அவனது நீண்ட மேனி வெதும்புகிறது
சீதையை நினைக்கிறான்
பெருமூச்சு விட்டு நினைக்கும்போதே உயிர் தேய்கிறான்!

வெண்மதிக்குழந்தை சூடிய சிவபெருமானின்
கயிலை மலையை குலுக்கிய தோன்களில்
திசை யானைகள் மோதிய பழைய வடுக்கள் இருந்தன
அவற்றின் நடுவே -
இப்போது பசும்புண்கள் -

மன்மதனின் கொடிய அம்புகளால் !
 இராவணனின் உறக்கம் எப்படியிருக்கிறது ?
 தென்றல் காற்று
 இராவணன் மீது பூசிய சந்தனத்தில் படுவதால்
 காதல் கனவை வளர்க்கும்
 துருத்திக் காற்றாகி வீசுகிறது
 காந்தன் மலர்விரல்கள் கொண்ட சீதையிடம்
 மனம் முதலான அந்தக்கரணங்கள் ஒடுங்கிவிட்டன
 இப்போது -
 பாம்புகள் நீங்கிய புற்று போல
 நெஞ்சம் குழைந்து உறங்குகிறான்.

இயல்பாகவே ஊக்கம் அதிகம் இராவணன்
 அனைத்து திசைகளிலும் வெல்வதாகச் சொன்னபடி
 சொன்ன வீரர்களோடு போரிடுவான்
 வீரம் மிகுந்த கைகளால் வாரி வாரி உண்டு விட்டான்
 திறந்த வாயுடன் உறங்குகிறான்
 திறந்த வாயின் இரண்டு ஓரங்களிலும் வழியும் உணவு
 கோரப்பற்கள் முளைத்தது போல உள்ளன
 தேவர்களின் புகழ் வழிவது போலவும் உள்ளன.

இராவணனின் உடல் வெம்மையால்
 மலர்ப்படுக்கை வெந்தது
 தீப்பொறி எழுந்தது
 புள்ளிவெண் மொக்குகள் போல
 வியர்வை கொதித்துப் பொங்கியது
 கள் வழியும் மாலையில்
 சுற்றிய தும்பிகள்
 கரிந்து சாம்பலாயின இத்தனைக்கும்
 இராவணனின் பெருமூச்சே காரணம் !

திருமாலின் சிந்தை செல்வது சீதையிடமே !
 அது போல் - தற்போது
 இராவணன் சிந்தையும் ஆனது !
 அதனால்

மலர்ப்படுக்கையில் பொய் உறக்கம் தான் வந்தது
இராவணன் -
காதல் எனும் நீரால்
அவன் தன் உயிரையே அம்மியில் வைத்து
அரைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்!

மிகுதிப்பட்ட நினைப்பு
முற்ற ஆரம்பித்தால்
உருவம் தோன்றும் அல்லவா!
ஆம்! சீதை உருவம் வந்தது
காதலால் நடுக்கமுற்றான்
“தேன் சிந்தும் மொழியாள்
ஏதோ ஒரு வகையில் இணங்கி என் அறையுள்ளே
வந்து விட்டாள் அல்லவா” என
அவன் மயிர்ப்புறங்கள் பொடித்துப் போயின.

நுட்பமான அழகான
தோகை கொண்டது மயில்
எனினும் அது
தானிருக்கும் மலை விட்டு
வேறொரு மலை சேருவது மிகவும் கடினம்
அது போலவே - மயில்சாயல் பெண்களும்
இராவணனின் தோன்களை
அப்படித் தான் கருதினர்!

உலகைச் சுற்றிலும் கடல் தான்
கடலின் மேல்
குரிய கிரணங்கள் படர்ந்து ஓளிவீசுவது போல
இராவணன் மார்பில்
ஓளி வீசுகின்றன மாணிக்க மாலைகள்!
சிவனின் மழு
திருமாலின் சக்கரம்
பிரம்மனின் வச்சிராயுதம்
மூன்றின் வலிமையும் துடைத்த மார்பு
இராவணன் மார்பு!

- பறப்போம் அனுமனுடன்

இடை நட்பு

தவத்திரு.கோவை சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

கல்லில் அடித்துதான் தேங்காயை உடைக்கின்றார்கள். சிவபெருமானும் சாக்கியநாயனார் கல்லால் அடித்ததை மலராக ஏற்றுக்கொண்டார். தேங்காயுக்கும் முக்கண், சிவபெருமானுக்கும் முக்கண். யாவரும் தேங்காயைப் பூஜைக்குக் கொண்டு செல்கின்றார்கள். சிவபெருமானையும் எல்லோரும் பூஜிக்கின்றார்கள். சிவபெருமான் பிரம்ம கபாலம் என்னும் வலிமையான ஒரு ஓடு கையில் வைத்துள்ளார்.

தேங்காயிலும் வலிமையான ஓடு இருக்கின்றது. தேங்காயின் மேலே உள்ளது நார்ப்பகுதி. இதுதான் மிக வலிமையானது. இது நம்முடைய ஆணவ மலத்தைக் குறிக்கின்றது. அதற்கும் உள்ளே உள்ள ஓடு கரும மலத்தைக் குறிக்கின்றது. அதற்கும் உள்ளே உள்ள தேங்காய் பருப்பு மாயா மலத்தைக் குறிக்கின்றது. அதற்குள்ளே உள்ள சுவையான நீர் ஆண்டவனின் அருளைக் குறிக்கின்றது. ஆணவம் கனமம் மாயை என்னும் மும்மலங்களும் நீங்கினால் நாமும் இறைவனை அடையலாம், அடைந்து அருளமுதம் உண்ணலாம் என்பதைத்தான் இறைவனிடம் உடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள தேங்காய் நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

மேலும் நம்முடைய மும்மலத்தையும் நீக்கி இறைவனிடம் கொண்டு செல்லக் கூடிய நண்பர்கள் உண்டு. அடுத்து தேங்காயில் இருந்து எடுக்கும் எண்ணெய்தான் இறைவன் ஆலயங்களில் தீருவிளக்கு ஏரிக்கப் பயன்படுகின்றது. நமக்கும் தேங்காய் எண்ணெய் பலவகைகளில் பயன்படுகின்றது. நெய், இலுப்பை எண்ணெய், தேங்காய் எண்ணெய், விளக்கெண்ணெய், நல்லெண்ணெய் இவை ஐந்தும் தெய்வ ஆலயங்களில் தீருவிளக்கு ஏற்றப்பயன்படுத்தலாம். இவைகளுக்குப் பஞ்சநெய் என்று பெயர்.

தேங்காயை இலக்கியங்களில் தெங்கம் பழம் என்றுதான் குறிப்பிடுகின்றார்கள். நிறைய செல்வம் பெற்றுள்ளவர்கள் அதன்பயனை தானும் அனுபவிக்க வேண்டும். பிறருக்கும் கொடுத்து உதவ வேண்டும். இந்த இரண்டும் இல்லாதவனிடத்தில் வாழையாறுவாழை

கஞ்சனிடத்தில் இருக்கிற செல்வம் நாய்க்கு உடைக்காமல் முழுத் தேங்காய் கிடைத்தால் என்ன செய்யும், கடித்து கடித்து வாயும் ஓய்ந்து போகும் அதை விடவும் விடாது. காரணம் ஏற்கனவே தின்றருசி அதனாலும் உள்ளே உள்ள சுவையான நீர் ஆகுகிற சத்தம் கேட்கும் அதனாலும் விடாது. தொடர்ந்து உருட்டிக் கொண்டே இருக்கும் யாராவது பிடுங்கப் போனால் குடுமியைக் கவ்வி தூக்கிக் கொண்டோடும் இந்தமாதிரி மனிதர்கள் பட்டப்படிப்பு படித்தவர்கள். படிக்காத பாமர்கள் பல பேர் இருப்பார்கள் படிக்காதவர்களுக்கு அறம் தெரியாது, அவன் செய்யாமல் இருக்கலாம்.

ஆனால் படித்தவர்கள் அறம் செய்யாமல் இருப்பவர்களைப் பழமொழி நானாறு என்னும் நீதீ நூல் இவர்களிடத்தில் உள்ள செல்வம்தான் நாயுக்குக் கிடைத்த முழுத் தேங்காய் போன்றது தானும் அனுபவிக்க மாட்டான் பிறருக்கும் கொடுக்க மாட்டான். துய்க்காமையும் வழங்காமையும் இரண்டும் செல்வத்துக்கு வரும் நேராய்கள் எனத் தீருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார் இதுபோல இருப்பவர்களைத்தான் மலம் தின்னும் நாய் போன்றவர்கள் என இலக்கியம் பேசுகின்றது.

வழங்கலும் துய்த்தலும் தேற்றாதான் பெற்ற!
முழங்கு முரசடைப் பெரும் செல்வம்! - தழங்கருவி
வேயமுற்றி முத்துதிரும் வெற்ப! - அது வன்றோ
நாய் பெற்ற தெங்கம் பழம்.

- பழமொழி நானாறு

அடுத்து இடைநட்பில் சிலபேர் நம்மலீட்டில் சாப்பிடுவார்கள், உறங்குவார்கள், உடுத்துவார்கள். ஆனால் எந்த உதவியும் நமக்குச் செய்ய மாட்டார்கள் இது தென்னை மரம். நாம் நட்டு உரம் போட்டு பாதுகாத்து வளர்ப்போம். அது நேராக வளராமல் சாய்ந்து வளர்ந்து, அடுத்தவன் நிலம் உள்ள பகுதிக்குப் போய் பூக்கும், காய்க்கும். அதன் பயனை அடுத்த நிலத்துக்காரன்தான் அனுபவிப்பான். இந்தமாதிரி சில நண்பர்கள் இருப்பார்கள். நன்னால் ஆசிரியர் இவர்களை ‘முடத்தெங்கு’ போன்றவர்கள் என அருளியுள்ளார்கள்.

சுந்தரரும் இறைவனும் நண்பர்களாக விளங்கியது இடைநட்புத்தான். இந்த நட்பை மிகவும் கஷ்டப்பட்டுதான் அல்லும் பகலும் அனுவரதமும் பக்தியில் ஈடுபட்டு நின்றால்தான் இந்த நட்பு வளரும். எதுவுமே செய்யாமல் வளர்வது முதல் நட்பு. செய்தளவு வளர்வது இடை நட்பு.

மகாபாரதத்தில் நச்சுப்பொய்கைப் படலத்தில் யட்சன் என்கிற தேவதை பல கேள்விகளைக் கேட்கிறது. அதில் ஒரு கேள்வி எந்தத்திசை பாழ் என்பது அதற்குத் தருமர் நண்பர்கள் இல்லாத திசை பாழ் எனச் சொன்னார். அதனால் எல்லாத்திசையிலும் இந்த இடை நட்பை எல்லோரும் உண்டாக்கித் கொள்ளலாம் மிக நல்லது.

கம்பராமாயணத்தில் வரும் குகன் முதல்நட்பு, விழுஷ்ணன் இடை நட்பு, சுக்கிரிவன் கடைநட்பு. தென்னைமரம் செய்ந்னறி மறவாதது என்று சொல்வார்கள். அதாவது இளநீர் வெட்டும் போது குடிக்க சிறுதுவாரம் உண்டாக்க அறிவாள் முனையால்மெதுவாக அழுத்துவார்கள். அப்போது உள்ள இளநீர் வேகமாகச்சீறிப்பீச்சி வெளியேறும். அதுதான் நட்டு நீர் விட்டு பாதுகாத்து வளர்த்தானே அவனுக்காகவாம் என்று சொல்வார்கள். பெற்ற பிள்ளை பெற்றோரைக் காக்காவிட்டாலும் வைத்த பிள்ளை நட்ட தென்னம் பிள்ளை காக்கும் என்று சொல்வார்கள். இதற்காகத்தான் தமிழ்முதாட்டி ஒளவையார்.

நன்றி ஒருவர்க்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்று தருங்கொல் என வேண்டா நின்று
தளராவளர் தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்தரு தலால்.

அடுத்த இதழில் கடை நட்பைக் காண்போம்.

சுந்தாக் கட்டண விவரம்

தனி இதழ்	ரூ. 10.00
ஆண்டுச்சந்தா	ரூ.120.00
பத்துஆண்டுச்சந்தா	ரூ. 1200.00
ஆயுள் சந்தா	ரூ. 5000.00
புரவலர் நிதி	ரூ. 1000.00
	(ஆண்டுதோறும்)

வள்ளலார் வாழ்கிறார்

ஆசிரியர் : எம்.என். செல்வராஜ்,
திருவள்ளூர்

1. முன்று விசாரண்கள்

தென்னார்க்காடு மாவட்டம், சென்னையிலிருந்து கும்பகோணம் மார்க்கத்தில் பார்வதிபுரம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற வட்லூர். இங்கிருந்து சுமார் 3 கி.மீ. தென்மேற்கில் உள்ள கருங்குழி என்ற சிறிய, அழகிய அமைதியான கிராமத்தில் மேற்கு திசை நோக்கிய திரு.வேங்கட ரெட்டியார் என்பாரின் இல்லத்தின் இடது புறமுள்ள ஒரு சிறிய அறை. எரிந்து கொண்டிருந்த விளக்கின் மூன் மோன நிலையில் அமர்ந்திருந்தார், அருட்பிரகாச வள்ளலார் ஜோதி இராமலிங்க அடிகளார். அருட்பாதிருமுறைகளைத் தொகுத்துக் கொண்டிருந்த காலம் அது.

சென்னையிலே தமையனார் சபாபதி பிள்ளை, அண்ணி பாப்பாத்தி அம்மாள், ஆகியோருடன் வாழ்ந்து வந்த வள்ளல் பெருமானுக்கு “தேட்டிலே மிகுந்த சென்னையில் இருந்தால், சிலுகுறும் என்றுளம், பயந்தோ, சென்னை விட்டு நீங்கி கருங்குழி வந்தார். ஆராவாரமும் ஆர்ப்பாட்டமும், தனது இறைவழிபாட்டிற்கு சரியாகாது, என எண்ணினார். திரு. வேங்கட ரெட்டியாரின் வேண்டுதலின் பேரில் 1858 முதல் 1867 வரை, பெருமானார் கருங்குழியில் வாழ்ந்தார் என வரலாறு கூறுகிறது.

அறைக்குள் தியானத்திலிருந்த அடிகளாருக்கு, ஒரு பெரிய விசாரம் இருந்து கொண்டேயிருந்தது. சுமார் 18 மதங்களுக்குமேல் (லோகாயுதம் உட்பட்ட) நம் நாட்டில் இருந்தும், இறைவனை எளிதில் அடையும் அல்லது அதற்கு சரியான வழிகாட்டும் மார்க்கங்கள் ஏதுமில்லையே என்றும், மக்கள் இவைகளை உணராமல் இருந்து கொண்டு, பல பாவங்களில் உழன்றும், கடைத்தேற வழிதெரியாமல் திரிகின்றனரே? என்று மெத்த வருந்தினார். இவர்களை மீட்டு நன்னெறிப்படுத்த, நேரான ஒரு வழி கண்டு, இறைவன் பால் மக்களை ஈடுபடச் செய்ய என்ன செய்யலாம்? என்பதே வள்ளல் பெருமானின் விசாரமாக இருந்தது. அடிகளாருடன் தனது 17 வயது முதலே தொண்டராக வாழையாடவாழு

இருந்து வந்த தொழுஞர் வேலாயுத முதலியார், அடிகளாரின் சித்திக்குப் பிறகு (30.01.1874) சென்னையிலுள்ள பிரம்ம ஞான சங்கத்திற்குப் அவர் அளித்த அறிக்கையில் “அவர் முகத்தில் சதா சற்று விசனக்குறி காணப்பட்டிருந்தது” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

மக்களை ஆன்மீக வழியில் கடைதேற்றும் எண்ணத்தைத் தவிர, அவருக்கு வேறு என்ன விசாரம் இருந்திருக்க முடியும்?. இவ்வாறு மக்களுக்காக விசனப்பட்டிருந்ததை, அடிகளார் பல சமயங்களில் பல பாடல்களில் ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டுள்ளார். சரியை, கிரியை, யோகம், பிரணாயாமம், சமநிலை போன்ற அஷ்டாங்க யோக முறைகளின் மூலமே இறைவனை அடைய கூடும் என்று மதநெறிகள் கூறுகின்றன. இவற்றை பல கால பயிற்சிகளுக்குப் பிறகு, கூடலாம் அல்லது கூடாமலும் போகலாம். பொதுவானதாகவும் எல்லா மக்களும், இல்லறத்தில் உள்ளோரும் எளிதில் பின்பற்றத் தக்க, இறைவனை அடையும் மார்க்கம் வேண்டும் என்றும், அவ்வழியை, அம்மார்க்கத்தைக் காட்டியருள வேண்டும் எனதான் வணங்கும் மகேஸ்வரனையே வேண்டினார்.

அருளாநான் வேண்டுதல் கேட்டாருள் புரிதல் வேண்டும்
 அனுத்துணையும் சினங்காமம் அடையாமை வேண்டும்
 மருளாய உலகம் எலாம் மருள்ளீங்கி ஞான
 மன்றிடத்தே வள்ளல் உனை வாழ்த்தியிடல் வேண்டும்
 இருளாமை உறல் வேண்டும் எனை அடுத்தார் சுகம்வாய்ந்
 திடல் வேண்டும் எவ்வுயிரும் இன்படைதல் வேண்டும்
 பொருளாம்ளர் திருவடியில் உடையாயும் நானும்
 புணர்ந்துகலந் தொன்றாகிப் பொருந்துதல் வேண்டுவனே.
 (திருவருட்பா 4088)

நான் மட்டும் கரையேறினால் போதாது, எனை அடுத்தாரும் சுகம் பெற்று வாழ்ந்திடல் வேண்டும், என தன்னைச் சார்ந்த மற்றும் அனைவரையும் உய்விக்க எண்ணிய பெருந்தகையாளர், மனதில் உதித்த; பெரு நெறிகளை உள்ளடக்கியதுதான் “சமரசவேத சன்மார்க்க சங்கம்”. இதனையே தனது இச்சையாக வெளியிடுகிறார். கடவுள் ஒருவரே என்பதும் அவரை உண்மையின்பால் ஒளி (ஜோதி) வடிவில் வழிபட வேண்டுமென்பதும், சிறு தெய்வவழிபாடு கூடாது; தெய்வங்கள் வாழையாறவாழை

பேரால் உயிர் பலி, புலால் உண்ணுதல் கூடாது; சாதி சமய வேறுபாடு கூடாது; எவ்வுயிரையும் தன்னுயிர்போல் எண்ணுதல் போன்ற நெறிகளை சங்கத்தின் நோக்கங்களாக்குகிறார். ஆனால் நேய ஒருமைப்பாடு கைகொள்ளுதல், ஏழைகளின் பசி தீர்த்தலாகிய ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமே பேரின்ப வீட்டின் திறவுகோல், என்ற நெறிகளையும், அவற்றை எளிதில் பின் பற்றக்கூடிய முறைகளையும் கூறினார். அதுவரை கருங்குழியில் உறைந்து வந்த பெருமானார்க்கு சங்கம் அமைக்கவும், மக்களுக்கு சன்மார்க்க சங்க நெறிகளை விளக்கமாக எடுத்துக் கூறவும், ஒரு இடம் தேவைப்பட்டது. அடிகளாரை சுற்றி ஒரு பெருங்கூட்டம் எப்போதும் இருக்கும்.

மெத்த படித்த அறிஞர்கள், தமிழ்ப்புலவர்கள், வழக்கறிஞர்கள், அரசு பணிபுரிவோர், என அனைத்து தரப்பட்ட மக்களும் பெருமானாரின் வாய்மொழிக்கு காத்துக் கொண்டிருந்தனர். தனக்குத் தோன்றிய இந்த நன்மார்க்க சிந்தனையை, தனது அணுக்கத் தொண்டர்களிடம் வெளிப்படுத்தினார். சன்மார்க்க சங்கம் அமைக்கும் உள்ளக் கிடைக்கையை வெளிப்படுத்திய பின், அதற்கான இடம் பெறும் முயற்சிகள் உருப்பெறத் தொடங்கின. பார்வதிபுரவாசிகள் (வடலூர்) முழு மனதுடன் முன் வந்து, பெருமானாரிடம் தங்கள் நிலங்களை இந்த மாபெரும் சங்கமியக்க, உதவிக் கரங்களை நீட்டினார்கள். அனைவருமே இதில் பங்கு கொள்ளவேண்டும் என பார்வதிபுரமக்கள் நினைத்தனர். 39 பார்வதிபுரவாசிகள் தங்களுக்குச் சொந்தமான 10, 20 செண்டுகள் முதல் பல ஏக்கர் வரை, 02.02.1865ஆம் ஆண்டு தான் பத்திரங்களின் மூலம் சங்கத்திற்கு எழுதிக் கொடுத்து அடிகளாரின் பொன்னடிகளில் சமர்ப்பித்தனர். இதன் மொத்த விஸ்தீரணம் 96 ஏக்கர் (80 காணி). வாரியார் சுவாமிகளின் வள்ளலாரும் அருட்பாவும் என்ற ஒலி நாடாவிலுள்ள சொற்பொழிவில், வேட்டவைம் ஜமீன்தாரின் மனைவிக்கு வந்த மகோதர நோயினை குணப்படுத்தியமைக்கு, அவரின் ஆண்மீக பணிகளுக்கு சுமார் 80 காணி நிலம் அளித்ததாக குறிப்பிடுகிறார். இந்த நிலம் சமரச சன்மார்க்க வேதபாட சாலைக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கூறியுள்ளார்.

-தொடர்ச்சி அடுத்த இதழில்...

ஓழிவிலொடுக்கம்

ஆசிரியர் : காழி கண்ணுடைய வள்ளல்

உரையாசிரியர் : தவத்திரு. திருப்போன்ற சிதம்பர சுவாமிகள்

101. குறங்கு குத்திக்கொண்டு குறோக்கைகத்திக் கூட்டை
மறந்தழைத்தாற் றாக்கம் வருமோ - வெறுங்கெடுவீர்
தன்னை யழித்தெழுந்த சச்சிதா நத்தத்தை
யுன்னி லொளித்துவிடா தோ.

(உரை) குறங்கு குத்திக்கொண்டு குறோக்கை கத்திக் கூட்டை மறந்து அழைத்தால் தூக்கம் வருமோ -- பாயலில் படுத்துக்கொண்டு துடையைக் குத்திக்கொண்டு, குறோக்கை விட்டுக் கொண்டு, உடம்பை மறந்ததாகப் பாவித்துக் கொண்டு, தூக்கமே நீ வாராய் என்று அழைத்தால், அத் தூக்கம் அங்ஙனம் நினைத்துச் செய்யும் நினைவை அழித்தெழும் கேவலம் வந்தாலன்றி வருமோ? அதுபோலும், உன் போதத்தால் பிராணவாயுவை மறித்து நீ செய்யும் யோகத்தால் ஆனந்த நித்திரையை வரச்சொன்னால், அந் நித்திரை அப்போதத்தை அழித்தெழுநின்ற அருட்கேவலம் வந்தாலன்றி வருமோ? (அவ்வருட்கேவலம் எங்ஙனம் வரும் எனின்,)

வெறுங்கெடுவீர் தன்னை அழித்து எழுந்த சச்சிதாநத்தத்தை உன்னில் ஒளித்துவிடாதோ -- அந்தோ! வெறுங் கெடுவீர் தற்போதத்தை ஒழித்துத் தானாயிருக்கும் சச்சிதாநந்த வடிவாகிய சிவத்தை உன்போதத்தால் உன்னில், உன்னை யறியாது உனக்குள் ஒளித்துத் தன்னைவிட உன்னை ஒரு முதலாக்கிப் பிரித்துவிடும்; ஆகவின், உனது உயர்க்குள் இருந்து அறிவிக்கும் பூரணம் எனக் காண்டி.

(குறிப்பு) சுவாவ நித்திரைபண்ணுவோன் செயலெல்லாங் காட்டி நித்திரைபண்ணா திருந்தானைப் போல், ஏகாந்தத்து இருத்தல் ஆதனங்கட்டல் அசைவற இருத்தல் முதலிய ஞானிகள் நடையைக் காட்டி, அவரைப்போலும் ஆநந்த நித்திரை பண்ணாது தற்போதத் தோடும் இருத்தலின், இங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

- தொடர்ச்சி அடுத்த இதழில்